

Những cái xâu
đều qui về chỗ
thấp hết.

(Câu chuyện quan ăn tiền và dân dặt tiền cho quan)

Phản người đời em mỗi hy vọng
đó mỗi hy vọng đó, được hay không
không phải tự mình, thường hay
đáng Trời trông Phật trông vào
đó đó; mỗi hy vọng của dân
đang chờ trông quan thanh liêm
đó trên công thần, nghĩa là trông
hy chờ đợi là em em được rồi

Dân chúng tôi vẫn đại thiệt, nhưng
vẫn môn học, môn, chính trị, kinh
đế, cũng không học triết học hay là
tư tưởng minh mới kia; cho
tổng thể do mà hải nước mỗi làm
môn và do đem đại học tới ai kia,
cho họ thừa cái đạo ông thánh thần
hà da của họ, thì dân dân trí con
trẻ 10 tuổi, dân da già trung niên
(xem con trong 2 cái ở

...mang theo họ về ra ngày 20-11-20, có
...mang chryse (đồng tiền) theo phân tử
...mang hành (Quảng Ngãi) theo phân tử
...mang một đầu bên thùy của cá ngựa
...về thì chủ của nó bắt lãnh giấy tri
...mang nhà nước một thân bên của lý
...tên họ...

Một đêm rừng lại một gậy trúc tạo
à một bên lãnh là phải, song đôi hũ
hư vậy rất là phiền đả. Tưởng quan
rên cơ phát gậy trúc tạo về cho lý
rừng ở tại phải và thu tiền thì tiền hơn

Cuộc trừng phạt đối Ý | **Một trận trên núi Alem**

TRƯỜNG CHỨC NGHIỆP TÀI

[illegible]

hợp đạo yêu quý của TIẾNG
DÂN, ngài nào còn thiếu
tiền bạc, xin nhớ ký họ
mà gọi trả cho dân tiền

CHUYÊN PHỤ NỮ

Có sinh năm 1891, tốt nghiệp ở trường Nguơn-lân đại học ở Luân-đôn (Anh), vào hời An-chiến, có làm kháng bộ (trong đạo tiền quân nghĩa dũng, có được thưởng nhiều huân chương, từ năm 1918-1926, làm ở bộ Ngoại giao Ba-lan. Đến lúc họ Tấn lên cầm chánh quyền, cầm cả quân binh, thì có vào quân giới và làm theo kỳ vọng cho đến bao nhiêu giấy tờ quan trọng đều giao tay có thảo cả, văn của có

Ba-lan trước kia là một nước bị mấy nước mạnh lấn lướt, hiếp đáp, mất cả chủ quyền, ai đã đọc bản « Ba-lan vong quốc sử » tưởng đã biết rõ, vậy mà có tay anh hùng cứu quốc, như họ Tất kia nổi lên, lại có bọn con gái dân bá giúp sức vào, nay thành nước độc lập, mà tiếng nữ bá thư cũng tiếng anh hùng cứu quốc kia còn truyền bia muôn đời, treo cái gương sáng cho công chúng, ai dám bắt dân bá là hèn.

H. A. thuật

Thị Sơn chẳng chịu, kêu là làng
nước. Người dân có tên Chấn là phu
Thị Sơn, thấy thế liền làm to trình
tạ trước, dân làng liền hội tụ nghị
phạt ông dân phải nộp xối lợn ra
thần. Thị nữ đã thờ và quí rồi lại
đang là...".

Ông chuyện trên, thấy quân niệm
người mình đối với thần, không còn
chất gì tin ngưỡng như trước, chẳng
học được mà lại thêm dè dặt dụng
chính việc khác đây thôi. Thần quyền
càng không còn gì đáng sợ nữa,
còn ở cơ sở tôn thờ thần vọng những
người lương tâm cũng bỏ đi chỗ nào

(Thái độ hàng trí thức Pháp đối với việc Y - A)

e Cái quan niệm ấy không chỉ vì cái ơn nghĩa một nước đã g chịu nổi mà cay đắng, gánh

e Cối nhục tương tằm, cái bọ nh
em giết hại lẫn nhau đó nó sẽ làm
cho sự trị an của thủ giết chúng ta
bị bọ nh mọi sự dẫm nát đây đây(7). Cái
bọ nh ký không những là một cái tội
của họ sự hóa bình, mà lại là một
tai nguy cơ cho nền văn minh của
đây-phương, nghĩa là cái tương lai

Không-Không ở đâu đâu

ĐAN TÊN LẠI ĐƠN LƯƠNG CHÍNH NHẬP
SỐ?

lương cho bọn họ mượn quần áo
lắng nghe mà ăn quên cả đói
trong tiếng cười.

Đinh T. Tấn, nhà ở Tiểu-Đà mới
mới hơn.

Bên này có giấy truy nã Tô-Dư
vì lường gạt, thì ít lâu Ông Bân được
báo của Tô-Dư nói đại ý rằng từ
càng lâu về sau tên họ của quân
Nhật, muốn về nước mà không được,
hoặc lòng phải buồn khổ, rồi thì
xin đại sư để lại lại, đem ra mất.
Mà phải, giở đũa để ra thời
bên Phi-chân còn giậm lòng cô
chém giết quân Ý rằng tại, ở bên
đầu Tàu lại còn làm chủ nhà
nào!

